

MINISTER
Rodziny i Polityki Społecznej

Warszawa, dn. 9 czerwca 2021 r.

DAS.II.070.12.2021.JJ

**Pan
Krzysztof Kwiatkowski
Przewodniczący
Komisji Ustawodawczej
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowny Panie Przewodniczący,

odpowiadając na pismo nr BPS.DKS.KU.0401.19.2021 z dnia 18 maja 2021 r., dotyczące prośby o opinię w przedmiocie rozwiązań zaproponowanych w *projekcie ustawy o zmianie ustawy o Polskim Bonie Turystycznym* druk senacki nr 394, uprzejmie przedstawiam, co następuje.

Biorąc pod uwagę treść projektu można stwierdzić, iż ma on wpłynąć na poprawę sytuacji finansowej polskiej branży turystycznej. Określona w treści projektu grupa świadczeniobiorców nie może zostać dokładnie zidentyfikowana z uwagi na fakt, iż ze wskazanego w projekcie bonu turystycznego będą korzystać jedynie osoby zainteresowane, posiadające do tego odpowiednie warunki, a także wystarczające zdrowie by skorzystać z usług turystycznych. Główne źródło finansowania zmian przedstawionych w przedmiotowym projekcie ma stanowić Fundusz Przeciwdziałania COVID-19.

Grupę beneficjentów po stronie świadczeniobiorców mogą stanowić osoby o wyższych świadczeniach, przez co przedmiotowy projekt może nie realizować w pełni takich celów jak zmniejszanie dysproporcji społecznych oraz poprawa sytuacji osób najuboższych.

Z tego względu Ministerstwo nie odnosi się szczegółowo do trafności przyjętych rozwiązań, ani do celowości ich wprowadzenia.

Zakres podmiotowy świadczenia w formie bonu został określony analogicznie jak w ustawie z dnia 21 stycznia 2021 r. o kolejnym w 2021 r. dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów. Świadczenia emerytalno-rentowe, zawarte w projektowanym art. 2 pkt 5a zostały poprawnie zdefiniowane.

Skutki finansowe zostały przedstawiono w OSR w sposób uproszczony. Faktycznie trudno oszacować liczbę emerytów i rencistów, którzy skorzystają z proponowanego rozwiązania, i przyjęcie liczby 25% korzystających jest akceptowalne, to jednak przedstawienie skutków finansowych w tabeli nr 6 wymaga doprecyzowania.

W punkcie dotyczącym wydatków trzeba uwzględnić budżet państwa (Fundusz Przeciwdziałania COVID-19). Nie ma również informacji o ewentualnych kosztach (lub ich braku) dla Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (należałoby się liczyć z kosztami wynikającymi z nałożenia dodatkowego zadania na ZUS – to również należałoby omówić w pkt 8 OSR).

Proponowany bon turystyczny dla emerytów i rencistów z punktu widzenia przedsiębiorców będzie formą przychodu za świadczone usługi, a tym samym będzie podlegał przewidzianemu w prawie opodatkowaniu. Trzeba to uwzględnić w pozycji wpływy.

Nawet osoby, które i tak zamierzały skorzystać z uczestnictwa w zorganizowanym wycieczniku najprawdopodobniej przyniosą pewną korzyść przedsiębiorcom zwiększając jakość lub długość wykorzystanych usług.

Dodatkowe przychody poprawią sytuację finansową przedsiębiorców poprzez zmniejszenie ich zadłużenia lub zwiększenie/przywrócenie rentowności, co przynajmniej w niektórych przypadkach pozwoli na przetrwanie na rynku pracy. To również trzeba ująć w pkt.7

W większym stopniu warto opisać wpływ na rynek pracy (pkt. 9) ponieważ poprawa sytuacji podmiotów świadczących usługi turystyczne z pewnością wpłynie na ochronę miejsc pracy w branży turystycznej.

Kwestie związane z nakładami na rzecz emerytów i rencistów, jak 13. emerytura (wypłacana od 2019 r.). Trzynasta emerytura od 2020 r. gwarantowana jest w ustawie jako dodatkowe roczne świadczenie pieniężne dla wszystkich emerytów i rencistów. Trzynasta emerytura wypłacana jest w wysokości najniższej emerytury, czyli aktualnie 1250,88 zł. 13 emerytura to wsparcie dla ok. 9,8 mln emerytów. W 2021 r. na ten cel przeznaczone zostało ok. 12,2 mld zł (z Funduszu Solidarnościowego).

Jesienią 2021 r. wypłacona zostanie 14. emerytura. Dla osób pobierających świadczenia w wysokości do 2900 zł brutto – 14 emerytura - przyznawana będzie w wysokości najniższej emerytury, tj. w kwocie 1250,88 zł brutto. W przypadku świadczeniobiorców pobierających świadczenie w wysokości wyższej niż 2900 zł brutto, zastosowana będzie zasada „złotówka za złotówkę”, a więc 14 emerytura będzie zmniejszana o kwotę przekroczenia ponad 2900 zł brutto. Zdecydowana większość, ok. 7,9 mln osób, otrzyma świadczenie w pełnej wysokości, a ok. 1,2 mln – w wysokości odpowiednio pomniejszonej. Na ten cel przeznaczone zostanie ok. 10,6 mld zł.

Wskaźnik waloryzacji emerytur i rent w 2021 r. wyniósł - 104,24 proc. Do wszystkich świadczeń emerytalno-rentowych została zastosowana waloryzacja procentowa w oparciu o rzeczywisty wskaźnik waloryzacji, zgodnie ze schematem zaproponowanym w ustawie. Całkowity koszt waloryzacji świadczeń emerytalno-rentowych i innych świadczeń z systemu powszechnego, rolniczego i mundurowego w 2021 r., szacowany jest na ok. 10,6 mld zł.

Od 1 marca 2019 r. wszedł w życie program „Mama 4+”. Rodzicielskie świadczenie uzupełniające przysługuje w wysokości minimalnej emerytury i jest wsparciem dla tych osób (przede wszystkim kobiet), które poświęciły się wychowaniu co najmniej czwórki dzieci, rezygnując z pracy zawodowej lub pracując za krótko, by uzyskać prawo do choćby minimalnej emerytury. Na wsparcie rodziców w ramach programu „Mama 4+” przeznaczono ok. 0,93 mld zł (dane na koniec maja br.).

Na pomoc osobom starszym - emerytom i rencistom w 2021 r. przeznaczonych zostanie ok. 35 mld zł.

W załączeniu do niniejszego pisma przesyłam opinię Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej oraz Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii w zakresie przedmiotowego projektu.

z up. Ministra Rodziny i Polityki Społecznej

Stanisław Szwed

Sekretarz Stanu

/-podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Załączniki:

- 1) Opinia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej;
- 2) Opinia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii

Warszawa, dnia 08 czerwca 2021 r.

**RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW,
FUNDUSZY I POLITYKI REGIONALNEJ**

PG5.021.21.2021

Pan
Stanisław Szwed
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Rodziny i Polityki
Społecznej

Szanowny Panie Ministrze,

w nawiązaniu do pisma z dnia 27 maja br., znak sprawy DAS.II.070.12.2021.JJ, w sprawie opinii do *projektu ustawy o zmianie ustawy o Polskim Bonie Turystycznym* (druk senacki nr 394), przekazuję uwagi Ministerstwa Finansów do przekazanego projektu.

1. Zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy dnia 15 lipca 2020 r. o *Polskim Bonie Turystycznym* (Dz. U. z 2021 r. poz. 839) środki finansowe przeznaczone na realizację płatności za bony ponoszone są z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19. W niniejszym przypadku, rozszerzenie zakresu beneficjentów tego świadczenia o emerytów i rencistów stanowiłoby koszt ok. 1,2 mld zł.

Jak wynika z projektu ustawy, zakłada się, że bon ma być finansowany również w I kwartale 2022 r. Należy tutaj podkreślić, że Fundusz Przeciwdziałania COVID-19 ma charakter czasowy i nie może być stałym źródłem finansowania poszczególnych zadań, a decyzja o utworzeniu tego Funduszu w 2022 r. należy do Prezesa Rady Ministrów. Aktualnie plan Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 przewiduje finansowanie ze środków Funduszu do końca 2021 r. W przypadku likwidacji Funduszu, zgodnie z obowiązującym art. 32 ust. 1 ww. ustawy, środki finansowe przeznaczone na realizację płatności za bony ponoszone będą z budżetu państwa.

Jednocześnie informujemy, że w planie finansowym Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 na 2021 rok (po zmianie nr 2) ujęto wydatki na realizację zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19 w wysokości 55.083.033,45 tys. zł, w podziale na dysponentów wypłat z Funduszu. W pozycji ministra właściwego do spraw turystyki ujęto kwotę 3.387.825 tys. zł, w tym środki w kwocie 3.286.425 tys. zł na realizację Polskiego Bonu Turystycznego

2. Szacunkowy koszt implementacji przedmiotowego rozwiązania może odbiegać w sposób istotny od wartości wskazanych w OSR załączonej do projektu, zarówno z uwagi na możliwe odchylenie faktycznego odsetka emerytów i rencistów, którzy finalnie zdecydują się na skorzystanie z bonu (na potrzeby OSR założono, że uprawnionych do realizacji świadczenia będzie 9 mln osób, a skorzysta z niego 25% ogółu uprawnionych), jak również terminu jego wykorzystania (na potrzeby OSR założono, że połowa 50% łącznych kosztów zostanie poniesiona w roku 2021 oraz 2022).

Nie bez znaczenia pozostaje również stwierdzenie projektodawcy, że liczba beneficjentów w grupie emerytów i rencistów będzie uzależniona od sytuacji pandemicznej w Polsce,

wywołanej COVID-19, w okresie od dnia 1 września 2021 r. do dnia 31 marca 2022 r. Wątpliwości budzi więc zasadność rozszerzenia zakresu beneficjentów Polskiego Bonu Turystycznego o grupę emerytów i rencistów, w sytuacji gdy niepewne jest zainteresowanie świadczeniem przez tę grupę w okresie od dnia 1 września 2021 r. do dnia 31 marca 2022 r., gdyż zainteresowanie to będzie uzależnione od sytuacji epidemiologicznej, która w okresie jesienno-zimowym może ulec zmianie. W efekcie skorzystanie z Polskiego Bonu Turystycznego przez grupę emerytów i rencistów może być niemożliwe, z uwagi na istniejące ograniczenia sanitarno-epidemiologiczne.

3. Proponowane rozwiązania spowodowałyby pogorszenie wyniku sektora instytucji rządowych i samorządowych liczonego wg metodyki unijnej (ESA2010) odpowiednio w latach 2021-2022. Oszacowany koszt projektu tj. 1,2 mld zł, z uwagi na przyjęcie 25% partycypacji w programie, może okazać się niedoszacowany. Ponadto, pragniemy zwrócić uwagę, że zgodnie z najnowszymi danymi przesłanymi przez Główny Urząd Statystyczny do Eurostatu deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniósł w 2020 r. 7,0% PKB, natomiast na ten rok planowany jest w wysokości 6,9% PKB, co w dużym stopniu zmniejsza przestrzeń do generowania dodatkowych wydatków sektora.
4. Realizacja projektu ustawy spowoduje zwiększenie wydatków budżetowych i przy założeniu nie występowania, ewentualnie braku innych przeciwstawnych efektów, np. zwiększenia dochodów budżetowych ze względu na zwiększone wydatki podmiotów gospodarczych działających w polskiej branży turystycznej, spowoduje odpowiednie zwiększenie deficytu i potrzeb pożyczkowych netto budżetu państwa, a w konsekwencji wzrost długu publicznego i kosztów jego obsługi.

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia
Ministra Finansów, Funduszy
i Polityki Regionalnej
Piotr Patkowski
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
*/podpisano kwalifikowanym
podpisem elektronicznym/*

Minister Rozwoju,
Pracy i Technologii

Data: 09 czerwca 2021
Znak sprawy: DT-I.0220.20.2021

Pani
Marlena Małąg
Minister Rodziny i Polityki Społecznej

Dotyczy: opinii Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii wobec rozwiązań zaproponowanych w projekcie ustawy o zmianie ustawy o Polskim Bonie Turystycznym (druk senacki nr 394), przedstawionym przez Komisję Ustawodawczą Senatu RP

Szanowna Pani Minister,

W odpowiedzi na pismo Ministra Rodziny i Polityki Społecznej (znak: DAS.II.070.12.2021.JJ) zawierające prośbę o przedstawienie stanowiska Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii dot. rozwiązań zaproponowanych w projekcie ustawy o zmianie ustawy o Polskim Bonie Turystycznym (druk senacki nr 394), przedstawionym przez Komisję Ustawodawczą Senatu RP, uprzejmie proszę o przyjęcie poniższego.

Przedłożony przez Komisję Ustawodawczą Senatu RP projekt przewiduje znaczne rozszerzenie zakresu podmiotowego ustawy z dnia 15 lipca 2020 r. o Polskim Bonie Turystycznym (Dz.U. z 2021 r. poz. 839), zwanej dalej „zmienianą ustawą”. Projekt zakłada bowiem wprowadzenie regulacji w wyniku której uprawnienie do świadczenia w postaci jednorazowego bonu turystycznego w wysokości 500 zł uzyskałaby szeroka grupa osób pobierających emerytury i renty (tj. świadczenia enumeratywnie wskazane w projektowanym do dodania w art. 2 zmienianej ustawy pkt. 5a). Projektodawca w uzasadnieniu projektu oraz Ocenie Skutków Regulacji wskazał przy tym, że liczba emerytów i rencistów uprawnionych do realizacji świadczenia w formie Polskiego Bonu Turystycznego wyniosłaby 9 mln osób, a w okresie 7 miesięcy (tj. od dnia 1 września 2021 r. do dnia 31 marca 2022 r.) z możliwości płatności w tym trybie skorzystałoby 2,25 mln osób (tj. 25% uprawnionych).

W odniesieniu do wyżej przytoczonych informacji podkreślenia wymaga pierwotna *ratio legis* zmienianej ustawy, odzwierciedlona zarówno w jej przepisach jak i uzasadnieniu tego aktu normatywnego.

W tym miejscu podkreślić należy, że wsparcie kierowane do rodzin wychowujących dzieci w postaci świadczenia w formie Polskiego Bonu Turystycznego stanowi realizację wynikającego z art. 18 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej obowiązku szczególnej ochrony rodziny. Obowiązek ten wzmacnia treść pozostałych unormowań konstytucyjnych, akcentujących potrzebę szczególnej ochrony dzieci (art. 72 Konstytucji RP), macierzyństwa i rodzicielstwa (art. 18 i 71 ust. 2 Konstytucji RP), a także konieczności zapewnienia szczególnej opieki zdrowotnej osobom niepełnosprawnym (art. 68 ust. 3 Konstytucji RP), jak również podejmowania działań mających na celu udzielanie osobom niepełnosprawnym pomocy w zabezpieczaniu egzystencji, przysposobienia do pracy oraz komunikacji społecznej (art. 69 Konstytucji RP). Ustawa kierowana jest do rodzin mających na utrzymaniu dzieci, a jej celem jest przede wszystkim częściowe pokrycie wydatków związanych z zaspokojeniem potrzeb wypoczynku dzieci i młodzieży. Przewiduje ona także dodatkowe wsparcie dla rodzin wychowujących dzieci z niepełnosprawnościami. Z uwagi na fakt, iż organizacja wypoczynku tej grupy dzieci wiąże się z koniecznością zapewnienia całodobowej opieki osoby dorosłej, którą, co do zasady, jest rodzic, tej grupie uprawnionych postanowiono przyznać prawo do dodatkowego świadczenia w formie bonu. Rozwiązanie to nabiera szczególnego znaczenia, gdyż jedną z form imprez turystycznych, za które można będzie dokonać zapłaty za pomocą bonu, są turnusy rehabilitacyjne. Ustawa tym samym komplementarnie wpisuje się w model polityki rodzinnej realizowanej przez Prezydenta RP we współpracy z Radą Ministrów.

Ze względu na prospołeczny charakter ustawy przyjęto, że w celu określenia docelowej grupy beneficjentów bonu zasadne będzie posłużenie się modelem uregulowanym ustawą z dnia 11 lutego 2016 r. *o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci*. Tym samym, za osoby uprawnione do świadczenia uznano (art. 4 zmienianej ustawy) osoby posiadające prawo do świadczenia wychowawczego 500+ oraz osoby posiadające prawo do dodatków, które są substytutem 500+, przysługujących na dzieci pozostające w pieczy zastępczej – art. 80 ust. 1a, art. 113a oraz art. 115 ust. 2a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. *o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej* (Dz. U. z 2020 r. poz. 821). Ponadto, ustawa zakłada, że osobom, którym przyznano powyższe świadczenie lub dodatek, na dziecko niepełnosprawne przysługuje prawo do dodatkowego świadczenia w formie bonu.

Podkreślić należy, że w uzasadnieniu ustawy wskazano, iż prawo świadczenia w formie bonu jest nierozdzielnie związane z władzą rodzicielską lub opieką. Świadczenie przysługuje na dziecko, ale pobierającym świadczenie jest, co do zasady, rodzic lub opiekun.

W wyniku wejścia w życie projektowanej regulacji emeryci i renciści mogliby dokonywać płatności, z wykorzystaniem bonu turystycznego, za usługi hotelarskie i imprezy turystyczne organizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie od 1 września 2021 r. do 31 marca 2022 r. Nie negując założenia, iż powyższe przyczyniłoby się do wsparcia funkcjonowania branży turystycznej poprzez stymulowanie popytu na usługi jej przedstawicieli (przedsiębiorców), przy ocenie projektu wypada także wziąć pod uwagę zarówno ewentualne prognozy Ministra Zdrowia oraz Głównego Inspektora Sanitarnego dotyczące możliwych scenariuszy i rozwoju pandemii COVID-19 w skali światowej i krajowej (w szczególności w wyżej wskazanym okresie), jak również możliwe sposoby reagowania i przyjęte w tym celu przez władze publiczne instrumenty ochrony zdrowia i życia obywateli. Informacje te mogą bowiem w pozytywny i znaczący sposób wpłynąć na rzetelność oceny założeń wskazanych w OSR, tj.: realnego wsparcia branży turystycznej, jak również wpływu ewentualnych podróży związanych z wykorzystaniem bonu turystycznego w ww. okresie przez emerytów i rencistów na poprawę ich zdrowia. Powyższa konkluzja pozostaje aktualna również w przypadkach późniejszej faktycznej realizacji usług, o których mowa w art. 7 ust. 2 zmienianej ustawy, zgodnie z którym wygaśnięcie prawa do dokonywania płatności za pomocą bonu nie uniemożliwia korzystania z usługi hotelarskiej lub imprezy turystycznej, o których mowa w art. 5 ust. 1, w przypadku gdy płatność za tę usługę hotelarską lub imprezę turystyczną dokonana za pomocą bonu nastąpiła do dnia 31 marca 2022 r.

Podkreślenia wymaga również, że projekt, oprócz rozszerzenia zakresu zadań Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zakłada dodatkowe, znaczne zaangażowanie innych niż właściwa jednostka organizacyjna Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, organów wypłacających świadczenia emerytalno-rentowe enumeratywnie wskazane w postulowanym do dodania w art. 2 zmienianej ustawy pkt. 5a. (art. 1 pkt 1 lit. a projektu).

Jednocześnie projekt nie przewiduje zmian w treści w art. 23 ust. 2 i ust. 4 zmienianej ustawy w zakresie odniesienia do projektowanego art. 18 ust. 2a. Przyjęcie projektu w obecnym brzmieniu w praktyce uniemożliwiłoby zatem przyznanie prawa do świadczenia w formie bonu lub dodatkowego świadczenia w formie bonu w drodze decyzji administracyjnej dla nowych kategorii osób uprawnionych w razie, gdyby

przyznanie to nie nastąpiło automatycznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że zgodnie z prośbą wersja edytowalna niniejszej odpowiedzi została przekazana na adres e-mail:

Z poważaniem

Z upoważnienia
Andrzej Gut-Mostowy
Sekretarz Stanu

[podpisano elektronicznie]

Do wiadomości:

Kancelaria Senatu, Biuro Prac Senackich, Komisja Ustawodawcza.